

Vahh Vah

— MahirBAŞPINAR · 24 Kasım 2017

VAHH VAH

Bütün emekleri kenara atıp
Kutsal davasından geçene vahh vah.
Perde arkasında kukla oynatıp
Bu milletle dalga geçene vahh vah.

Fakir fukaranın akarken kanı
Çıkarıcı kaplamış hem de her yanı
Öteleyip gerçek hakkı olanı
Kendi yandaşını seçene vahh vah.

Yetkisini kötü yönde kullanan
Her geçen gün daha fazla dallanan
Kime gücü yetse ona çullanan
Yetim malı yiyip içene vahh vah.

Fakir babasıydı, kimdi o sahi
Eser savururdu hani o ahi.
Kim olursa olsun ben olsam dahi
Hainlere kucak açana vahh vah.

Acıtır içimi inceden ince
Onulur mu sızım, durur mu sence
Azıcık sıkışıp zora gelince
Ardına bakmadan kaçana vahh vah.

Güneş yeni doğdu dönüp batmadan
Yeşeren ümitler henüz bitmeden
Dallar çiçek açıp başak tutmadan
Daha gelişmeden biçene vahh vah.

Kadını, erkeği, oğlanı kızı
Birlikte yaşarız baharı yazı
Kutsalımla dalga geçen yobazı

Yerde sürünene uçana vahh vah.

Geçtiği her yere fitne ekerek
Kurulu dostluğu tek tek yıkarak
Kardeş kavgasına körük çekerek
Topluma ikilik saçana vahh vah.

Mahir der, bu kadar kin nefret neden
Vatanıma kurban olsun bu beden
Yediği ekmeğe nankörlük eden
Gelip yurt kurana, göçene vahh vah.

Mahir Başpınar / 23.11.2017